

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.,
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

A. A. = b. B. D. p.

Ori-cine cunoaște elementele algebrei, se va mira de această ecuațiune stranie și o va declara de imposibilă. Așa este. Nici noi n'am fi pus-o în fruntea șirelor noastre, dacă n'am avea indicii, că Apponyi Albert și báró Bánffy Dezső-pașa își dau silința a dovedi că în Ungaria și o astfel de ecuațiune s'ar putea. Dacă...

Din cuvintele lui Bánffy, reproduce la sfârșitul articolului nostru din Nr. 5, fiecare a înțeles, care este acel „partid nou, care vrea nu numai a preschimba o reformă, după părerea mea (a lui Bánffy!) dreaptă și aprobată de marea majoritate a țării, ci vrea să dărime din fond întreaga ordine socială și stările sociale“. Este partidul numit popular. Știe bine Bánffy, pentru ce îl aruncă în categoria partidelor răsvrătoare; știu și mameliucii cu toții, că singur acest partid maghiar are voința fermă a răsturna domnia liberalismului jidănesc, corupt și corupător până la măduva oaselor. Știe bine Bánffy unde îl amenință pe el și pe întreg partidul „liberal“ periculos.

Ca de regulă, când un om incult, dar înzestrat cu oare-care dosă de așa zisul *Mutterwitz*, prin ironia sorții, ajunge la o poziție importantă, unde îl tin alții ca atârnat de sîrmă, care o au ei în mână, — așa și psihologia lui Bánffy se distinge prin două trăsături principale, în aparență contradictoare: o sinceritate brutală, așa numită rustică, și o făcarnie, o pehivanie curat bizantină. Regulatorul și „indreptarul“ eventualelor greșeli voluntare ori involuntare, ce se nasc din această antiteză psihologică, este apoi cel ce ține în mână sîrma, în cazul nostru: Tisza, poreclit, precum ne aducem aminte, de răposatul Károlyi Gábor de „betrânul *Ganeș*“.

În partea pozitivă a răspunsului dat de Bánffy la propunerile lui Apponyi apare cel dintâiu în calitate sa bizantină.

„Chestiunea aceasta (a modificării legii electorale) — zise el — mai întâiu nu este bine pregătită, ea n'a fost studiată și pe urmă: nici nu ne putem așa incidentaliter ocupa cu ea“.

Ear' cătră Várady, care zicea, că de douăzeci de ani tot așa se vorbește despre reforma legii electorale:

„El crede poate, că chestiunile despre arondarea cercurilor electorale, censul, votare secretă ori deschisă, după cercuri ori după comune, pot fi rezolvate fără un studiu prealabil? Că toate acestea pot fi realizate, fără ca guvernul să-și de seama de urmările și de rezultatul lor, care ar isorvi din astfel de schimbări și care ar pute să fie de o influență însemnată, hotărîtoare chiar și pentru existența statului nostru? Asta nu merge! Din contră eu împărtășesc pe deplin părerea contelui Apponyi, că n'ar fi acum nici potrivit scopului, nici just, de a ne ocupa mai pe larg de chestiunea aceasta“.

Precum vedem, când e vorba de o schimbare a legii, din care s'ar pute folosi și naționalitățile, când e vorba ca să deee puțință și nemaghiarilor de a încerca să iee parte la viața constituțională, atunci, oh atunci, între „neprihănitul“ grof și „nărvitul în cele rele“ baron, se restabilește o unitate de vederi, o armonie perfectă. Așadar' primul cas, unde ese la iveală nevinovăția politică, dacă nu și ceva mai rău, al omului cu vorbirile lui de sfînx, în care își poate găsi în același timp și la un loc apărute și combătute ideile: cel mai absolutist monarch ca Ioan cel groaznic al Rusiei și anarchistul Ravachol; monarchistul convins și republicanul înaintat; un *grand seigneur* feudal și sincer democrat; un clerical ruginit și un ateist; un legitimist de pur sange și un revoluționar declarat; un jidan ortodox și antitsemist resolus. Toți acestia pot găsi în discursurile lui Apponyi laolaltă apologia și condamnarea ideilor de care sînt frământați. Ba încearcă el câte-odată a sbrua în aer și câte un fir de talmi-aurul simțului seu de dreptate și față cu naționalitățile. Noroc, că-i știm adevărata valoare a firului.

La cererea lui Apponyi, ca „activitatea slujbașilor, prin care influențează alegerile și pe alegători, să fie restrînsă“, Bánffy mai întăiu îmbracă haina sa bizantină, folosindu-se înadins de frase incurcate, întortochiate, și imediat după aceea devine brutal în sinceritatea sa mărturisind:

„Există motive și considerațiuni privitor la unele părți ale țării, în care nu se pot lua măsuri mai largi, fără teamă de pe-

ricol, că prin ele ar pute fi jertfit liberalism sau chiar interesele naționale“.

Interesele liberalismului și naționale-maghiare cer, ca în țeara aceasta să domnească terorismul și corupțiunea cea mai fără pudoare; interesele clicei de exploatare Tisza-jidănești și ale exclusivismului de rasă pretind că, precum a mărturisit Apponyi în articolul de Crăciun: „Trebuie să ne ducem departe, în trecut, ca să mai găsim atăta încurcătura, atăta ură, atătea fărădelegi și șarlatanie, atătea egoism și așa de puțință libertate, o viață constituțională atât de falsificată.... În inimi domnește războiul civil; înaintea mulțimii nu mai există măreția legilor, patria a devenit o temniță, autoritățile niște tirani și reprezentanți ai dreptului celui mai tare“...

Eată refrenul, eată nota dominantă și tema în simfonia elegică a articolului apponyist de Crăciun și de care vom aminti atât autorului ei, cât și aceluia, cătră care e adresată la ori-ce ocazie, ori-de-câte-ori ne vom ocupa cu faptele și isprăvile celor deveniți stăpâni în momentul de slăbiciune al monarhiei, la 1867.

Apponyi cere pedepsirea conform legii penale, cel puțin a unor astfel de grozăvii cum s'au întemplat la alegerile dela Nitra și Stupava. Bánffy însă, știind că numai prin atari mijloace poate scoate pe candidatul sau, răspunde:

„Privitor la responsabilitatea prevăzută în legea penală, am deja temeri mai grave. Nu vreau tocmai să resping cele ce s'au zis și a considera ceea ce s'a propus ca deadreptul exclus; totuși cred că este de așteptat, dacă avem să resolvăm această chestiune după principiile conducătoare ce s'au în directă contrazicere cu sistemul justiției noastre penale. Dar, precum zic, nu țin de absolut exclus, ca să supunem cercetării și această chestiune.“

Sucitura aceasta de stil este un mărgăritar al bizantinismului căpșuit cu firma hotărîre a unui om ce vrea să domnească cu băta și corupția, neputînd zămîșii în creerul seu alte mijloace de ocărnuire.

Imile frumoase ale celor ce își oferă tîrg mărșav la alegeri, pe contul naționalităților, se întălesc în deplină armonie și în ultima propunere a lui Apponyi despre judicatura asupra alegerilor prin Curie. Lucru știut, că pe

masa presidială a dieții maghiare se află depus un proiect de lege, care dă Curiei calitatea de a se pronunța ea asupra curăteniei alegerilor și a validității alegerilor. Apponyi crede, că „ar fi de folos, dacă toate casurile și fiecare alegere ar fi transpuse judicaturii Curiei și nu a Camerei însăși“, dar, că „nu cere încă“ așa ceva. Și Bánffy îi răspunde, bun bucuros:

„Privitor la judicatura Curiei, dl deputat dă expresie părerii sale individuale, că ar fi de cel mai mare folos și calea cea mai potrivită pentru a asigura puritatea alegerilor și a delătura influențele de partid, dacă am transpune peste tot și în întregimea ei judicatura asupra alegerilor la Curie. Aceasta nu o dorește nici însuși dl deputat, el arată numai, că așa ceva ar fi de folos. Mă bucur, că nu enunță o astfel de cerere, căci ar trebui să o resping cu toată hotărîrea“.

Așadar' fecioara (problematică, dacă nu și ceva mai rău), cu toate codirile și cu toată făcarnia podoare pe de o parte, dar' pe de alta cu toată sinceritatea brutală rustică s'a întălnit într'un punct anumit cu bonvivantul desfrănat.

Ce a rezultat din această cochetărie *sui generis* și ce prospecte are pe viitor, vom încerca a ne da seama într'un al III-lea articol.

Unde-i originalul „protestului“?

Cine a cecit protestul publicat și de noi ieri trebuie să fie surprins peste măsură de asprimea tonului în care e ținut. Mulți se mira, cum de au putut subscrie mai ales unii dintre cei șese membri, un act în care așa de insultătoare vorbe se spun la adresa presidentului Dr. Rațiu. Asprimea aceasta și alte momente, ne fac să bănuim, că unii dintre cei șese bărbați, al căror nume figurează pe protest, n'au subscrie protestul, ci au dat cel mult o autorizare cuiva, ca să compună un protest.

Fapt e, că exemplarele trimise spre publicare au fost numai copii, fără nici o subscriere originală.

La „Gazeta Transilvaniei“ protestul a fost trimis de G. B. Daică, și denegarea publicării „Gazeta“ o motivează între altele și cu observarea, că nu e prevăzut cu subscrieri originale.

La „Dreptatea“ l'a trimis Ioan Russu probabil tot în copie, dar' redacțiunea nu ne spune nimic de el.

Nouă 'ni-l'a predat dl N. Cristea, al cărui nume încă figurează, dar' dînsul s'a declarat înaintea redactorului nostru de *neîndes-tulit* cu unele pasaje, ba s'a exprimat categoric, că nu-i plac.

Același lucru trebuie să-l presupunem și despre Dr. G. Tripou, căci la ultima consfătuire s'a arătat cu deosebită încredere față cu presidentul, și acum la ziua onomastică i'a trimis gratulare telegrafică. Aceste lucruri nu se pot nici-decum combina cu subscrierea protestului, așa cum el este redactat.

Dar' în special despre dl Dr. Tripou credem că nici timp fisic n'a avut să-l subscrie. Dînsul a plecat de aici la 11 Ianuarie seara. Înainte de plecare nu l'a subscrie, și nu l'a putut subscrie decât acasă în Bistrița.

Vedem însă, că protestul a fost publicat deja la 17 Ian. în „Gazeta Poporului“ din București. (Nouă numai în 17 Ian. dimineața ni s'a predat; cum câte-odată e mai aproape de Sibiu București, decât Sibiu.)

„Gazeta“ din Brașov l'a primit cel puțin în 15 Ian., căci în numărul dela 16 Ian., scrie despre el.

Când dară a putut umbla protestul și pe la Bistrița, ca să-l subscrie?

Întrebăm deci, unde este originalul protestului? Am dori să vedem în original cele 6 subscrieri.

Dl Ionel Grădișteanu

despre chestiunea națională.

Discurs rostit în ședința dela 20 Dec. v. a. Camerei române.
(Urmare și fine).

Domnul D. A. Sturdza. Da' domnul Grădișteanu întrebă ce s'a făcut la Ischi? Și pune temei pe aceea ce a zis, sau zice cutare sau cutare ziar.

Răspunsul 'și-l putea da însuși dl Grădișteanu.

Teabia mai întăiu să-și amintească, că la Ischi a fost însuși suveranul nostru; despre suveranul nostru zice însă răspunsul la mesagiul, chiar dela început: „Prima datorie a adunării deputaților este „a aduce Regelui „exprimarea respectului, a iubirii și a devotamentului națiunii“. Nu am auzit nici dela dl Grădișteanu, nici dela altcineva, fie membru al corpurilor legiuitoare, fie simplu cetățean, o protestare oare care în contra acestei declarațiuni solemne. Pentru-ce aduceți Regelui expresiunea respectului, iubirii și devotamentului nostru? Oare pentru-că nu aveți

FOIȚA „TRIBUNEI“

Morbosul închipuit.

Comedie în 3 acte

de

J. B. MOLIÈRE.

Trad. de

M. Aegea.

Actul II.

(Urmare.)

Scena a III-a.

Argan. Cleante. Toinette.
Cleante: Domnule —
Toinette (cătră Cleante): Nu vorbi așa tare, căci dl e morbos.
Cleante: Mă bucur vîzînd că te afli mai bine.

Toinette (se prefacă că e mănoasă): Ce? Că se află mai bine? Te înșeli. E încă tot morbos, ca și mai înainte.

Cleante: Am auzit, că domnul Argan s'ar afla mai bine, și în adevăr pare mai sănătos.

Toinette: Cum înțelegi acest „pare mai sănătos“? Sînt proști acei, ce zic, că s'ar afla mai bine. Nici când nu a fost așa morbos ca acum.

Argan: Are drept.
Toinette: Umblă, doarme, mîncă și bea ca și ceilalți oameni, dar' pentru aceea e morbos.

Argan: Spune adevărul.
Cleante: Îmi pare rău, dle. Viu însărcinat de profesorul de muzică al ficei d-tale. A fost silit să se depărteze pe câteva zile și ca ficea d-tale să nu uite ceea ce a învățat.

Argan: E bine! (cătră Toinette). Chiamă pe ficea mea

Toinette: Cugat, că ar fi mai bine, să țină ora în odaia ei.

Argan: Nu Chiamă-o aci!
Toinette: Nu o va pute înstrua destul de bine.

Argan: Ba da.
Toinette: Musica te va irita și —
Argan: Ba nu. Mie-mi place musica, dacă — dar' estă e aici! (cătră Toinette): Tu du-te de vezi, ce face nevasta mea.

Scena a IV-a.

Argan. Angelica. Cleante,
Argan: Vino, ficea mea. Profesorul tîu de muzică a fost silit să părăsească Parisul pe câteva zile, dar' aci e un domn, care-l va înlocui.

Angelica (observînd pe Cleante): Cerule?

Argan: Ce 'ți-e?
Angelica: Eu —
Argan: De ce așa perplexă?
Angelica: Surprinderea aceasta!
Argan: Surprindere?

Angelica: Azi-noapte am visat, că așa fi într'un pericol mare, din care m'a scăpat un domn, care sîmna de minune cu acest domn. Vei înțelege dar' surprinderea mea, vîzînd aci pe acela despre care am visat toată noaptea.

Cleante: Ferice de acela, cu care te ocupi în vis s'au în realitate, și eu m'ași țin foarte fericit a te pute ști pe într'adevăr din oare-care pericol. Nu știa ce n'ași face.

Scena a V-a.

Argan. Angelica. Cleante. Toinette.

Toinette (cătră Argan): Într'adevăr, acumă îmi pare rău de ceea ce am zis aci. Chiar acumă vine dl Diafoirus cu fiul seu,

să te cerceteze. Vei căpeta de genere tinărul cel mai frumos și cu spirit. Numai două vorbe 'mi-a zis și sînt încântată. Ce tinăr, ce tinăr!

Argan (cătră Cleante, care se face, că vrea să ese): Rămîi numi. Voui să-mi mîrit ficea, și acumă vine viitorul ei bărbat să mă cerceteze.

Cleante: Mă onorezi în mod deosebit, fă-îndu-mă martor la o întălnire atât de plăcută.

Argan: E fiul unui medic renumit. În câteva zile va fi nunta.

Cleante: Așa?

Argan: Te rog să spui profesorului de muzică, să fie la nunta de față.

Cleante: Nu o voin uita.

Argan: Totodată te invit și pe dumniata.

Cleante: Prea multă onoare pentru mine.

Toinette: Faceți lo; viu!

Scena a VI-a.

Dl Diafoirus. Toma Diafoirus. Argan Angelica. Cleante. Toinette. Sevitori.

Argan (cu mîna pe căciulă): Dl Purgon, precum bine știi m'a oprit să-mi descoper capul. D-ta înă ești medic și știi urmările.

Diafoirus: Noi medicii secretăm morboșii, nu ca să le facem încomodități, ci să le aducem ajutor (Argan și Diafoirus vorbesc deodată).

Argan: Domnul meu primesc. —
Diafoirus: Venim, dle —

Argan: Cu bucurie mare —
Diafoirus: Eu și fiul meu —

Argan: Onoarea, ce 'mi-o faceți —
Diafoirus: Ca să-ți exprimăm. —

Argan: Și așa fi dorit —
Diafoirus: Recunoștința noastră —

Argan: A vă putea însuși cerceta —
Diafoirus: Pentru-că ne-ați onorat —

Argan: Spre a vă mulțumi.
Diafoirus: În mod deosebit —

Argan: Dar' știți bine —
Diafoirus: Învoindu-te a țutra —

Argan: Că un morbos, ca mine —
Diafoirus: Ca noi în legături familiare —

Argan: Nu poate face altă —
Diafoirus: Și spre a te asigura —

Argan: Decăt a vă declara aci —
Diafoirus: Că cu toată știința noastră —

Argan: Ci nu va întrelăsa nici o ocaziune —
Diafoirus: În ori-ce împregturări —

Argan: De a vă pute dovedi —
Diafoirus: Sîntem totdeauna gata —

Argan: Adăncă mea recunoștință.
Diafoirus: A te servi! (Cătră fiul seu.) Acum, Toma, e rîndul tîu.

Toma (cătră Diafoirus): Mai întăiu trebuie să mă adresez tatalui ei?

Diafoirus: Dle.

Toma (cătră Argan): Dl meu, în d-ta salut, recunosc, iubesc și stimez un al doilea părinte. De, un al doilea părinte, căruia îndrăsnesc să-l spun, că: dătoresc mai mult, decăt celui dintăiu. Acela m'a creat, ear' d-ta m'a ales. Acela m'a primit din necesitate, ear' d-ta din grație. Că am dela părintele meu dintăiu, am să o mulțumesc unei fapte trupești, dar' ce am să primesc dela d-ta, e fapta voinții d-tale. Și cu cât mai nobile sînt facultățile spirituale, decăt cele trupești, cu atât mai adăncă e recunoștința mea, că mă țin demn, a mă primi de genere!

Toinette: Trăească școalele, unde se crece astfel de bărbați!

Toma (cătră Diafoirus): Ce zici la vobirea mea, tată?

Diafoirus: Optime.

Argan (cătră Angelica): Salută-l, ficea mea.

Toma (cătră Diafoirus): Să-i sărut mîna?

Diafoirus: De sigur!

Toma (cătră Angelica): Cerul a binevoit a-ți da numele de mamă mașteră, însă...

Argan (cătră Toma): Nu e soția mea; Vorbești cu ficea mea?

Toma: Și unde e soția d-tale?

Argan: Va veni îndată.

Toma: Să aștept, până-ce va veni, tată?

Diafoirus: Nu. Fă într'aceea complimentele d-șoarei.

Toma: Domnișoară, precum columna lui Memnou rîsună armonios, când e atinsă de razele aurii ale soarelui, astfel simțesc și eu în sufletul meu un simțmînt viu, când vîd strălucind înaintea mea soarele frumșetii d-tale. Și precum susțin botanicii, că ar fi observat, că floarea cunoscută sub numele de Heliotrope, își îndreaptă privirea totdeauna spre soare, astfel și inima mea se va îndrepta în totdeauna spre privirile gingașe ale ochilor d-tale azurii, ca spre unicul seu pol. Permite-mi așadar, domnișoară, ca să dejun în ziua de azi pe altarul grațiilor d-tale, jertfa acestei inimi, care nu dorește altă glorie, decăt până când pulsează, a se pute numi servitorul d-tale supus și ascultător, de a se pute numi soțul d-tale credincios!

(Va urma.)

încredere într'insul, ori pentru-că aveți încredere în el? Dacă n'am avea încredere în Rege, nu l'am iubi, nu l'am respecta, nu l'am fi devotați persoanei sale. Aceasta este cert.

Regele are și el un loc important în conducerea afacerilor țării. Cuvine-se oare? Și este drept? Ca tocmai într'una din părțile cele mai importante, a poziției sale, în apărarea intereselor regatului, căci de aceasta este vorba, cuvine-se să ne îndoim de el? Spuneți-o cu mâna pe conștiință și dinaintea lui Dumnezeu? Căci vorbim aci de interesele mari și permanente ale statului român. Ori Regele are o poziție în stat, ori nu o are? Nici dl Grădișteanu, nici nimeni altul nu va nega, că Regele este un factor în întreaga noastră viață politică și un factor important, nu o ficțiune neînsemnată. Prin urmare, când Regele nostru se întâlnește cu un alt suveran, cum îl onorăm noi pe Rege, cum îl iubim, cum îl respectăm, cum îi arătăm noi devotamentul nostru; când îndată ne punem pe suspiciuni și, să-mi ierțaiți expresiunea, pe suspiciuni uricioase și anume, că ar fi vorbit sau lucrat în contra intereselor celor mai vitale, în contra intereselor de existență ale regatului!

Di I. C. Grădișteanu, intrerupe.

Di D. A. Sturdza, președintele consiliului: Vă rog să nu mă întrerupeți. Eu nu v'am întrerupt pe d. voastră.

Lăsați-mă să vorbesc în șir, căci vorbim de mari interese ale patriei noastre. Nu sînt orator ca d. voastră și nu doresc ca într-o chestiune atât de importantă să-mi pierd șirul vorbirii; afară numai dacă nu o faceți cu intențiune să mă încurcați. Dar în cazul acesta mă înțintuiți pe locul acesta, în care șed, plin de răspundere, și vă spun, că nu mă veți încurca. (Aplause.)

Domnilor! Din natura mea nu am fost nici-odată un om curios, care să caut să aflu secretele altora, nu am alergat nici-odată după noutăți, fie ele verzi, sau scame. Am căutat însă totdeauna să-mi dau seama despre pozițiunea mea, despre datoria mea, despre faptele altora, căci de ce sînt în țeara aceasta bărbat de stat, ca fără să-mi se spună toate, să pricep ce e de priceput.

Di Grădișteanu e astfel plămuit. D-sa dorește și voește să știe toate secretele statului. Să-mi dați voie! Dacă ar fi secrete la mijloc, să vă spun, că sînteiți cuprinși de cea mai mare naivitate posibilă, căci care stat, fie mare, fie mic, își pune cărțile deschise pe masă în treburile politice. Dorește să știu, pentru-ce le-aș pune încă eu deschise pe masă, și deschise pe masa dlui Grădișteanu. D. voastră reprezentați un ajutor dat guvernului într'un mod oare-care? Când veți dovedi acest lucru, atunci poate să aveți îndatorirea să vă destăinuie secrete de stat, dar până nu voi ști cu cine am a face, înțelegeți cu toții, că așa cădea și eu într-o naivitate, prea prevenită pentru vîrsta mea.

Secrete de stat nu a aflat dl Grădișteanu: dar atât trebuia să priceapă, dacă este om de stat, pentru cele întemplate la Ischl, că regele a fost acolo singur, neînsoțit de nici un ministru; și fiindcă regele de treizeci de ani de zile și-a tras o cale, pe care a urmat-o neștrămutat, aceea de a fi un Suveran constituțional, putea dl Grădișteanu să-și dea singur seama de ce s'a putut petrece la Ischl. Dar nu se gîndește dl Grădișteanu, că înjosește pozițiunea Suveranului, a capului statului, când îi neagă dreptul de a face aceea ce fiecare din noi are dreptul și datoria de-a face în pozițiuni inferioare acelor ce el ocupă; a vorbit cu alți Suverani, cu bărbați de stat din alte țări pentru a se orienta și a cunoaște realitatea situațiunii politice a Europei. Să-mi permită dl Grădișteanu să-i spun, că aceasta este o nouă și mare naivitate a sa. De ce căutăm noi, chiar ca oameni privați, să avem relațiuni politice în străinătate? De sigur ca să ne orientăm bine asupra numelui altor state, ca de acolo să combinăm cum trebuie noi înșine să mergem. Nimeni nu dorește să pișească înainte cu ochii legați, ca să dea la capăt în groapă, șezînd numai în odăi noastre, cetînd numai la ziare, care adese nu sînt exact informate, nu putem ajunge a ne orienta, după-cum nu ne vom orienta nici prin oameni, foarte onorabili de altfel, dar de a doua, a treia și a zecea mână. Aceasta a fost una din cauzele, pentru cari Românii au dorit să aibă o dinastie dintr'una din familiile domnitoare ale Europei, pentru-ca prin suveranul lor să poată ajunge la această sursă de informațiuni adevărate, certe. Și dl Grădișteanu vrea să se încheie această cale, să rămână d-sa și cu d-sa națiunea în întunecare.

Este cert un lucru, că situațiunea politică europeană de astăzi diferă întru-cîtva de situațiunea ce era la finele anului trecut. Evenimentele din Orientul apropiat de noi au o gravitate neîndoioasă și ne-au îngrijit nu numai pe noi, ci și pe puterile cele mari, care se unesc într-o comună acțiune, spre a evita o ciocnire, spre a asigura pacea.

Oare cere domnul Grădișteanu, ca să stăm neclintii, cu ochii închiși, cu urechile ascuțite?

Poate d-sa să iee această atitudine și să se nutrească numai cu știrile, cele mai dese de senzațiune, date de ziare; dar bărbații de stat, fie în serviciu activ al statului sau nu, bărbații de stat totdeauna responsabili de acțiunea și de faptele lor, nu-l pot urma pe această cale. Ei trebuie să fie recunoscuți Regelui, de câte-ori Maiestatea Sa se întâlnește cu Suveranul sau cu bărbații conducători ai altor state, căci relațiunile personale și prietenesti între sferele conducătoare pot singure orienta, pot singure crea relațiuni utile și folositoare între națiuni. (Aplause.)

Chestiunea națională n'a inventat-o, nici dl Grădișteanu, nici eu. Aș voi să-mi dea d-sa rețeta, care să o resolve imediat, dar nu a dat-o. Eu știu un lucru, că m'am bucurat împreună cu toți Românii de grațiarea de către Împăratul-Rege, acordată celor închiși la Seghedin. Am primit-o cu bucurie, pentru-că am văzut în ea o alinare a unor suferințe, și speranța unor împăcări apropiate. Di Grădișteanu nu are încrederea aceasta. Eu îl sfătuiesc să aibă răbdare. (Aplause.)

În politică, mare lucru este răbdarea. Politica regatului român este răbdarea. În răbdare excelează Românul. Acum, în urmă șapte ani și jumătate, am răbdat noi și țeara aceasta un regim, care ne era nesuferit, am răbdat, fiindcă sîntem un popor înțelept și cumpănit. Să nu eșim din această cumpăneală și înțelepciune, nici în treburile interne, nici în relațiunile noastre externe. Svonurile, de cari vorbia dl Grădișteanu, că îngrijesc publicul, cum partidul național-liberal va duce treburile regatului român, pot să existe la cățiva, și poate și la d-sa. Am însă convicțiunea profundă, că îngrijiri asupra acestui punct nu există în națiune. Se știe în țeară, ce este partidul național-liberal. (Aplause.) Și dacă dl Grădișteanu a dat sprîngul sau partidului conservator în cele mai multe lucrări ale lui, d-sa poate să aibă, de nu puțină încredere în noi, că vom duce interesele acestui regat cum trebuie, și cu toată scrupulositatea posibilă, dar cel puțin să aibă puțină răbdare.

Ați văzut, că nu m'am sfîșit să vorbesc în chestiunea națională în cea dintîi intrunire publică, după-ce m'am avut onoarea să fiu însărcinat cu serviciul de azi. Și dacă nici din cuvîntarea mea dela Iași nu s'a putut dumeri dl Grădișteanu, mă întreb, când d-sa se va dumeri? Să mă ierțaiți, că vorbesc așa. Dar cred, că chestiunea națională este prea importantă, pentru-ca să facem dintr'însa obiectul unei discuțiuni ușoare și domnul Grădișteanu stă în fața unui bărbat, care nu pentru prima-ori se ocupă de interesele și nevoile regatului, fie cu vorba, fie cu fapta. (Aplause.)

Pentru-că nu vreau să fiu neînțelept, ci vreau să fiu bine înțelept, să-mi dați voie, nu în adunarea publică, ci aci în parlament, să vă cetesc ceea-ce am zis la Iași.

Eată ce am zis:

„Politica externă a României moderne s'a inaugurat înaintea Pievnei, s'a inaugurat când s'a întemeiat și înălțat regatul român. Atunci am devenit independenți prin noi înșine. Atunci am devenit membrii ai concertului european și am acceptat o răspundere culturală în fața lumii. Vom menține drumul tras pe această cale.

„În special în chestiunea națională, situațiunea noastră este clară și netedă.

„Avem să ne abținem cu toții dela orice act de agitație în afacerile interioare ale statelor vecine și în special ale monarhiei austro-ungare.

„Am fost acuși de irredentism, adică de a împinge în regatul ungar la nesupunere la legi și la disordine. Aceasta nu a fost în gândul nostru. Nici-odată nu am aparținut unei asemenea direcțiuni politice, fiindcă rețensiunea ar fi putut fi pentru noi foarte periculoasă, și pentru-că îndeosebi monarhia austro-ungară, astfel cum e constituită, este o necesitate de prima ordine pentru echilibrul european, ca și pentru siguranța regatului nostru. În această privință nu pot exista sugerări deosebite și nici nu au existat. Irredentismul românesc este o absurditate și Românul totdeauna s'a ferit de a fi absurd în conducerea intereselor sale. Nici o minte sănătoasă în România nu se gîndește la irredentism sau daco-românism. Avem destul de lucrat în propria noastră țeară.

„S'a mai răspândit încă o vorbă, că ne amestecăm în afacerile interioare ale regatului ungar. Nici aceasta nu este exact.

„O dorință însă ne cuprinde pe toți: ca neînțelegerile și vrajba dintre Români și Maghiari să înceteze și ca o armonie frățească să domnească între ei, căci interese reciproce, ca regatul României, să întrețină ca regatul vecin relațiunile cele mai amicale. Asupra situațiunii de astăzi planează un mare act de spontaneă voință a Împăratului-Rege, Francisc Iosif, un act care este totodată, un semn

bun pentru viitor. Și noi, în regatul României, ne bucurăm de acest act, care așază pe baze temeinice relațiunile noastre cu Austro-Ungaria, liniștind la noi spiritele și întărind dincolo armonia, căci silințele noastre trebuie să tindă a menține între amîndouă statele relațiunile cele mai amicale.

„Acestea sînt ideile cari ne-au condus în totdeauna, și care ne vor conduce și de azi înainte în politica noastră cu alte state“.

Oare în aceste cuvinte nu am reprodus exact programul politicii lui Ioan Brătianu, a unei politici, pe care noi sîntem datorii, ca urmași ai lui, să nu o părăsim?

Eată răspunsul meu (Aplause).

O minciună cutezată.

(Dedicatie „Gazetei Poporului“ în București).

Sibiu, 22 Ianuarie n. 1896.

Am mai prezentat cetitorilor nostri niște intervertiri mincinoase, apărute în „Gazeta Poporului“.

Astăzi să arătăm altele și mai cutezate și mai revoltătoare.

Acest ziar minte, și minte cu atîta cutezanță, că se provoacă chiar la „Tribuna“, când vrea să susțină niște lucruri despre noi, lucruri mincinoase.

Această cutezanță ne revolta cu atît mai mult, cu cît știm, că ziarul acesta în afacerile noastre se inspiră dela amici ardeleni ai sei.

Ni-se trimite un articol al acestui ziar, apărut în numărul dela 3 Ianuarie 1896. În acest articol „Gazeta Poporului“ vrea să combată niște aserțiuni ale altor ziare din România, și în combaterea aceasta ia într'ajutor „Tribuna“. Combaterea însă este contra noastră, așa cît „Gazeta“ cu foaia noastră vrea să ne bată.

Lucru firesc, că așa ceva nu se poate pe cale cinstită; ea recurge deci la minciuni.

Eată un pasagiu din acest articol mincinos:

„Într'adevăr, vorbind despre trecerea proprietății „Institutului“ din mâinile dlui Brote, „Tribuna“ spune, că dl Dr. Rațiu a fost însărcinat în 1893 să trageze această afacere, întocmai cum spusese și noi. Ea nu poamește însă absolut nimic despre prețul cumpărării, nu zice nici un cuvînt despre cele 19.000 fl.

„Gazeta“ zice cu alt cuvînt, că noi n'am fi spus nicăiri, în cei 4 articoli referitori la criza, că Dr. Rațiu de fapt ar fi cumpărat „Institutul“ dela dl E. Brote.

Aceasta e un neadevăr.

În al doilea articol „Crisa noastră“ (Istoricul secuștrării) din numărul 288 se află următorul pasagiu, care și cei dela „Gazeta Poporului“ l-ar fi putut ceti:

„Di Dr. Ioan Rațiu, în calitatea sa de president, este încredințat și autorizat din partea comitetului național, ca să facă însuși negocierile cu dl Brote și să facă cumpărarea. Di Dr. Rațiu împlinește acest mandat și face cumpărarea cu un preț, pe care l-a stabilit în conțelegere cu ceilalți fruntași“.

Prețul este nu odată, ci cel puțin de 10-ori numit în cei 4 articoli.

Cele 19.000 fl., cum zice „Gazeta“ d'n București, nu ocură, dar ocură de repeți-ori 19.000 fl.

Această sumă e specificată foarte bine în actul dela notarul public, publicat în același număr (288) anume: 12.000 fl., ca preț al „Institutului“ și 7500 fl. cauțiunea depusă pentru ziare.

N'au cetit confracții dela „Gazeta“ bucureșteană acel act? — sau și dinții îl consideră de un act fictiv, pe care nu-l consideră într'un nimic?

Am spus-o și o mai spunem odată că actul din chestiune întocmai ca cel dat de dl Ioan Popa Necșa, care figura ca cumpărător al „Institutului“, direct dela dl E. Brote. Toată deosebirea stă într'aceea, că în locul numelui E. Brote s'a pus Popa Necșa, și în locul numelui I. P. Necșa s'a pus Tit Liviu Albini.

Dar confracții dela „Gazeta“ continuă astfel:

„Tăcerea sa (a „Tribunei“. Red. „Trib.“) este foarte semnificativă și totodată foarte motivată, deoarece-cum știu toți, dl Brote n'a primit această sumă“.

Pasagiul acesta ne-a scos din paciență. Confracții dela „Gazeta“ pretind a ști, și cred că știu toți, că dl Brote n'a primit această sumă.

Eată o minciună și mai cutezată.

Pentru-ca nime să nu mai trăească în iluzia de a ști un lucru, pe care nu-l poate ști, eată declarăm de nou și hotărît, că dl Brote a vindut „Institutul Tipografic“ dimpreună cu ziarele editate de acestea pentru suma de 12.000 fl.

Dr. Rațiu a plătit această sumă la care adăugîndu-se cele 7500 fl., cauțiunea celor două ziare, se face chiar 19.500, suma cuprinsă în actul dat la notarul public de dl T. L. Albini.

Di Eugen Brote recunoaște însuși, că a vindut „Institutul“ și anume încă la 30 Dec. 1893.

Eată câteva pasaje dintr'o scrisoare a dlui Brote:

București, 18/30 Dec. 1893.

Lieber Herr Drezmand!

Die politischen Verhältnisse und die Haltung meiner Freunde Gesinnungsgenossen haben mich g-zwingen die „Typografische Anstalt“ unserem Partei-Ausschuss zur Verfügung zu stellen.

Obwohl die Kauf- und Verkaufformalitäten noch nicht durchgeführt werden konnten, will ich dennoch, dass der Besitzwechsel schon mit 1-ten Januar neuen Stils des kommenden Jahres in Kraft trete.

Ich bitte daher alles nöthige zu veranlassen damit dieses geschehen könne...

...Das Personal wollen Sie gefälligst, im Einvernehmen mit Herrn Dr. Rațiu, über diesen Besitzwechsel in Kenntniss setzen...

...Gestern Abends sandte ich Ihnen eine Depesche womit ich Sie verständigte, dass Herr Rațiu in Einverständnis mit mir für die Deckung des Kabdebo-ischen Wechsels per 3211 fl. pro 30 Dezember sorgen wird...

Ich bitte Sie, sich Herrn Rațiu forzustellen, ihn über den Inhalt dieses Schreibens in Kenntniss zu setzen und seine weiteren Weisungen für die Zukunft zu empfangen...

E. Brote m. p.

Eată traducerea românească a scrisorii de mai sus.

București, 18/30 Dec. 1893.

Imbute de Drezmand!

Împiegurările politice și ținuta amicilor mei, soți de principii, m'au constrîns să pun „Institutul Tipografic“ la dispozițiunea comitetului partidului nostru.

Deși formalitățile de cumpărare și vânzare încă nu s'au putut face, totuși eu vreau ca schimbarea de posesiune să intre în vigoare încă cu 1 Ianuarie st. n. a anului viitor.

De aceea te rog ca să dispui toate cele de lipsă ca aceasta să se poată face...

Personalul, te rog, ca în conțelegere cu dl Dr. Rațiu să-l informezi despre această schimbare de posesiune...

Ieri seara ți-am trimis o depesă, prin care te-am înștiințat, că dl Dr. Rațiu în conțelegere cu mine se va îngriji de acoperirea polizei dela Kabdebo în sumă de 3211 fl. cu termenul 30 Decemvrie.

Te rog să te prezentezi înaintea domnului Dr. Rațiu, să-i comunici cuprinsul acestei scrisori și să primești dela dînsul dispozițiunile ulterioare pentru viitor.

E. Brote.

Din această scrisoare se vede apriat, că, deși fără voce, dl E. Brote a vîndut „Institutul Tipografic“ comitetului național reprezentat prin Dr. Rațiu. Despre acest lucru dl Brote încunoștințează pe factorul suprem al Institutului, dl Drezmand, care și azi conduce administrațiunea Institutului și a ziarelor, ca om de specialitate.

Di Brote recunoaște că formalitățile de vânzare și cumpărare la 30 Decemvrie nu s'au putut încă face, dar tirgul era deja făcut, căci s'a înțeles cu Dr. Rațiu, ca să-i plătească la Kabdebo, fost bancher în Sibiu, un cambiu, care decurgea chiar la 30 Decemvrie. Totodată dispune factorului Institutului ca să se prezenteze la Dr. Rațiu și să primească dela dînsul porunci pentru viitor.

Atât despre vânzare. Prețul de 12000 fl. încă l'a primit dl Brote.

Anume, precum se vede și din scrisoare încă la 30 Decemvrie s'a silit din prețul cumpărării o poliță a dlui Brote de 3211 fl. Mai târziu a fost plătite alte datorii ale dlui Brote, pe care credem, că nu e de lipsă să le numim toate. Așa într'un loc s'au dat 1800 fl., într'alt loc 1159 fl. 66 cr., și earăși într'alt loc 1600 fl.

Aceste poziții, cele mai mari dau suma de 7770 fl. 66 cr.

La această sumă mai adaugem 2500 fl., cari au fost trimiși dlui Brote printr'un bărbat de încredere direct la București.

Suma totală face deci 10.270 fl. 66 cr. Restul până la 12.000, de vre-o 1730 fl. au fost dați pentru acoperirea mai multor datorii mai mărunte ale dlui Brote. Toate însă se află contate în cărțile „Institutului Tipografic“.

Mai susține „Gazeta Poporului“, că dl Brote n'a primit prețul „Institutului“, atunci venim cu toate detaliurile.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 20 I. c.

Se continuă dezbaterea asupra budgetului de interne, sub conducerea vicepresidentului Stefan Teleszky.

Deputatul Péchy Tamás declară în numele său și al colegilor de principiu, că respinge budgetul atât în general, cît și în special. Pentru motivarea respingerii indică, că astăzi nu mai există nici o administrație, căci cea veche este ruinată, din notari s'au făcut conducători de matricole, iar administrațiunea nouă (de stat) încă nu este introdusă. Venind apoi a vorbi asupra vorbirilor ma nouă ale lui Apponyi, spune că intențiunile curate ale acestuia vor fi de sigur recunoscute de întreaga țeară. Curățenia alegerilor este de toți dorită, ea este o necesitate absolută. Acțiunea inițiată de conducătorul partidului național Apponyi, dacă nu la altceva, va contribui cel puțin la o ameliorare a raporturilor sociale din țeară. Dacă acțiunea patriotică a acestui bărbat va rămâne fără succes, numai partidul guvernamental are să-și tragă consecuențele.

Guvernamentalul Tuba János arată, că intențiunea guvernului nu este, de a desvîli cu privilegiul milleniului numai părțile splendide ale raporturilor din patrie, ci a arăta pe baza statisticilor și a altor isvoare adevărate starea a acestora. (Fericit cine se va încrede în aceste „statistice și alte isvoare!“ Red. „Trib.“) Reflecțînd apoi la propunerile lui Apponyi, zice, că nu voește a scuza abuzurile electorale, dar constată, că fiecare partid își are păcatele sale la alegerile de deputați.

Deputatul Horvath Géza se ocupă cu miserile administrației, polemizează apoi cu ministrul-președinte cu privire la obiecțiunile făcute de acesta la vorbirea lui Apponyi.

Guvernamentalul Stréter pune în fața sfaturilor ideale ale lui Apponyi rezistența pasivă, cu care a amenințat Ugron în un articol. Apponyi voește a împedea degenerarea spiritului de unitate, pe când Ugron amenință cu discompunerea și răsturnarea celor existente. — Nu face bine Apponyi că-și aduce expunerile sale în legătură cu sărberea milleniului. Mai bun dar pentru milleniu ar aduce, dacă ar vorbi un cuvînt, prin care s'ar împedea și dejudeca agitațiunea partidului popular! Prin acest cuvînt Apponyi ar rupe zidul dintre sine și partidul guvernamental.

Deputatul Eötvös Károly nu află mare pericol în agitațiunea partidului popular și asigură, că peste puțin timp fracțiunea naționalistă a acestuia va intra în tabăra guvernului. Vorbind apoi cu entusiasm despre cele rostite de Apponyi, amintește, că aceste ar fi trebuit să puerdă și fața de agitația în contra unității statului și a confesiunilor. (De naționalități nici vorba!! Redacțiunea „Tribunei“). Respingînd budgetul încheie cu următoarele cuvinte: „Înta numai atunci și-o poate ajunge această națiune, când va purta o politică, ce învolvă în sine libertatea alegerilor și curățenia parlamentului“.

Dezbaterea se va continua în proxima ședință.

Școalele grănițerești.

Adunarea generală a reprezentanței fostilor grănițeri d'n reg. I.

Sibiu, 22 Ian. n.

Sedința de ieri.

Adunarea generală a reprezentanței grănițerilor trebuie să ne atragă deosebit atențiunea. Aceasta este prima adunare generală ordinară, de când a venit cunoscuta ordinațiune, prin care școalele grănițerești au fost declarate de comunale. Prin această ordinațiune grănițerilor li-s'a luat un drapt cardinal, prin care ni-s'a dat o nouă lovitură în baza culturii noastre naționale, pentru-că prin ea se pregătește maghiarizarea acestor școale.

Dar ordinațiunea a creat o situație absurdă.

Școalele grănițerești se declară de comunale și ajung la imediată inspecțiune și dirigere a statului, foaderile însă rămîn în proprietatea și administrarea grănițerilor.

Adeci grănițerii rămîn proprietari fără drepturile de proprietar, pe cari, conform legilor, le au toți susținătorii de școale. În această situație adunarea generală este chemată să iee poziție hotărîtă. Eată de ce trebuie să-i dăm toată atențiunea.

Sedința de ieri n'a avut momente mai importante. Relevăm însă hotărîrea bărbătească, ce s'a simțit din cuvintele baronului Ursu, când a primit să prezideze ședințele adunării. A zis, că deși starea sdruncinată a sănătății sale ar pretinde căldura și caute de sănătate prin sudul Căldăroș, totuși datoria l'a reținut să lucreze aci, căci — zicea bătrînul ostaș, — nu se cuvine a părăsi steagul sub care ai luptat.

De vice-president lângă bar. Ursu a fost ales căpitanul Stejar, ear' de notari: Ioan Bunea și N. Gavrilescu, preoți.

După deschiderea ședinței și verificarea membrilor de față, 26 la număr, prezidențial a prezentat pe emisul guvernului bar. Szentkereszty. S'au cetit apoi rapoartele foarte detaliate, redactate de secretarul Ar. Bunea.

S'au ales apoi 3 comisii. Anume în comisiunea școlară au fost aleși: Dr. Aug Bunea, Dr. N. Șerban, Pamfioiu, Făgărăș și Recean.

În comisiunea financiară: I. Muntean, Vas. Vassu, Cinciu not. și N. Pop.

În comisiunea petiționară: Bradu, Solomon Făgărășan V. Comșa I. Bunea și Halmaghi.

Toate comisiunile au ținut ieri d. a. ședințe, pregătind rapoartele pentru ședința de azi.

— Ședința de azi. —

În ședința de azi începută la 9 ore a raportat comisiunea petiționară și s'au rezolvat petițiunile înscrise.

Între altele s'a votat catecheșilor câte un honorar de 40 fl. anual.

Punctul principal, ce ne interesează, poziția față de hotărîrea prea înaltă, vine în ședința de după amiază, care se începe la 3 ore.

Bogația Terii-Românești.

După-cum aflăm din mai multe ziare dela frații noștri, începutul cu exploatarea băilor sau minelor s'a început, cu un rezultat peste așteptare.

Abia a trecut o jumătate de an dela introducerea legii minelor, și deja se și arată semnele îmbucurătoare, pe cari le-a adus, sânt uimitoare, întrecând toate așteptările.

În Gorj, aproape de hotarele Transilvaniei, o societate engleză a luat încă de astă-primăvară în exploatare minele de cărbuni, de pe proprietatea Schelea a dui Dincă Skileru. Când astă-vară dnu dela stăpânire s'au dus să vadă începutul lucrărilor; dar' nu se făcuse încă decât o singură galerie ori săpătură în straturile de cărbuni de 50—60 metri lungime; pe atunci pricepătorii n'aveau prea mari speranțe și spunea, că straturile sânt prea mici și înguste și cărbunii nu sânt destul de buni sau combustibili.

Acum însă lucrurile au ajuns așa de departe, încât exploatarea au primit convingerea, că minele de cărbuni din județul Gorj sânt cele mai bune și mai bogate din Europa.

În cursul verii trecute s'a făcut o galerie principală de 200 de metri prin straturile de cărbuni, și de-a dreapta și de-a stânga acestei galerii s'au mai deschis câte două galerii mai mici, în lungime de câte 60 metri. Întinderea straturilor de cărbuni este foarte mare, după-cum se combinează și socotește, mai mare chiar ca în Petroșeni din Transilvania.

Văzând această bogăție națională, dnu ingineri Stanley și Slade, au chemat în Septembrie pe vestitul inginer de mine, dl Galloway, din Londra, să-și de parerea asupra lucrărilor și asupra calității sau bunății cărbunilor.

Dl Galloway a și făcut deja un raport asupra cercetărilor sale societății exploatare minelor de cărbuni din Euglitera. În acest raport d-sa spune hotărît și fără înconjur, că cărbunii de Gorj din straturile de mai jos de 100 metri, sânt superiori cărbunilor din Europa și chiar și celor din California. Ear' în ce privește cantitatea, din exploatarea făcute până acum, crede, că nici o altă țeară din Europa n'are mine mai bogate.

De aci este adevărit peste toată in-doala, că statul român are sub pătura pământului o bogăție, care va putea ridica țeara la bunăstare și înflorire. Societatea, care a luat în arădă exploatarea acestor mine de cărbuni spre a fi deplin lămurită despre cercetările inginerului Galloway, a chemat și pe directorul minelor de cărbuni din Petroșeni, ca să cerce și studieze ca bun pricepător aceste mine. D-sa în Noemvrie a studiat timp de mai multe zile toate lucrările, constatând următoarele:

Pe când un chilogram de cărbuni din Petroșeni echivalează cu 5 kilograme de lemne de prima calitate, cărbunii din Gorj echivalează cu 7—8 kilograme de lemne de aceeași calitate. De unde este adevărit de o persoană pricepătoare, că cărbunii din România sânt mai buni ca cei dela Petroșeni.

Directorul minelor din Petroșeni crede, că straturile și păturile groase de cărbuni din Gorj se întind până în Mehedinți.

Fiind societatea engleză deplin asigurată despre bunătaea cărbunilor, a făcut o rugare ministerului lucrărilor publice, cerând reducerea taxelor de transport pe

C. F. R. (căile ferate române) obligându-se în schimb a transporta în fiecare zi 200 de tone (20 vagoane) de cărbuni, reprezentând o valoare în preț de 11.400 lei.

În același timp societatea a cerut, pe baza legii pentru înființarea de căi ferate particulare, să i-se deie iertare pentru construirea unei linii ferate particulare dela T. Jiu și până la frontieră.

Consiliul de miniștri se va pronunța după sărbători asupra acestor cereri.

Dacă luăm la bună socoteală câtă bogăție conțin minele de cărbuni, cari întrec pe cele de aur și argint, fiindcă nu potfese atâta lucru, adevă usine; atunci venitul acestor mine are să fie neprețuit.

Fapt este, că România, cu vremea, are să fie camera europeană, atât pentru grâne, cât și pentru minele sale bogate.

„Foaia Poporului“.

CRONICĂ

Sibiu, 22 Ianuarie n. 1896.

Dela Asociațiune. Afăm, că d-soara Adela Băcila, profesoară la școala de fete a Asociațiunii, a dat comitetului o scrisoare, prin care cere să fie dispensată dela postul sev. Măne la 4 ore d. a. comitetul Asociațiunii va ține ședință extraordinară, pentru-ca să rezolve această cauză.

Din Caransebeș. În ziua de Anul-Nou, după sfânta liturgie, numeroase corporațiuni și persoane singurate au felicitat pe P. S. S. dl episcop diocesan Nicolae Popea. Dintre corporațiuni amintim pe cea a membrilor consistorului diocesan, a preoșimii locale, a profesorilor dela institutele noastre și a reprezentanților stabilimentelor diocesane. cari toți s'au prezentat P. S. Sale sub conducerea Prea Cuvioșiei Sale părintelui archimandrit Filaret Musta. Prea Cuvioșia Sa atîngînd timpurile grele în cari ni-a aflat anul 1896, dă expresiune simțimentelor de iubire, respect și supunere credincioasă față de P. Sf. Cap și conducător al diocesei și îl felicită de Anul-nou. P. S. Sa primește felicitarea deputațiunii, și considerănd capacitatea, vitalitatea și trecutul poporului și bisericii noastre cu încredere privește într'un viitor bun al nostru, dacă vom ține cont de zicerea străbună: „Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur“. După aceasta toți felicitării Prea Sfinției Sale s'au prezentat sub conducerea domnului Ioan Ionaș, asesor consistorial, la Prea Cuvioșia Sa Părintele archimandrit Filaret Musta, felicitându-l de Anul-nou.

Botezul Domnului s'a serbat cu pompa îndatinată. Sfânta liturgie s'a celebrat de P. S. Sa dl Episcop diocesan, Nicolae Popea asistat fiind de dl archimandrit Filaret Musta, de dl protopresbiter Andreiu Ghidiu, de 4 presbiteri și 2 diaconi. Actul sfințirii apei s'a pînit la crucea din piațamare. Comanda militară din loc a rădădit o companie de onoare sub conducerea dlui căpitan Jamanca. Această companie atînd în decursul sîntei liturgii, cât și în piața cea mare a dat mai multe salve. La întreg serviciul divin au luat parte un public foarte numeros, între care și mai mulți domni ofițeri staționați în loc.

Afacere senzațională. Anal trecut venise în comuna vecină Săcele un conducător nou de gendarmi care pe baza unei liste de fugari dela asentare, arestase mai mulți indivizi și îi duse în cancelaria solgăbirului. Acesta eliberă a doua zi pe cei prinși și făcînd ce făcînd, de conducătorul a fost transferat din Săcele. Acesta făcînd arătare la comanda de gendarmerie. Aceasta trimise Duminecă mai mulți gendarmi din Brașov la Săcele, cari se întorc ieri dimineață, cu câteva căruțe pline cu oameni 20 — 25, toți Români bărbăți înșurați cu familii. Toți au fost asentați, jurați și imediat expediți la Viena. La timpul lor oamenii au fost scăpați cu bani dela miliție. Solgăbirul și notarii sânt în cercetare.

Kossuth — sdrobit. Afăm, că dl Vasiliu Motora, comerciant în Albac, venind în zilele trecute la Câmpeni a intrat în hotelul de acolo, unde pe un pîrete dela dreapta portretului M. Sale, atrînd și portretul lui Kossuth Lajos, al vestitului revoluționar din 1848. Cum Românul nu se prea poate împăca cu figura urgisită și de revoltătoare memorie a lui Kossuth, a pus mîna pe o sticlă și i-mi-a făcut tot sdrob chipul rebelului. Ungurii din Câmpeni, mînișiși foc pe maghiaro-fagul Român, i-au dat în judecată, ear' rămășițele lui Kossuth le-au trimis la Budapesta, unde i-gur mulți vor fi vîrsând lacrimi de mîhnire adîncă peste cel mutătat. Să le fie de bine!

Studentii croați. La 19 Ianuarie au fost eliberați din închisoarea dela Belovar mai mulți dintre studenții croați osăndiți în cunoscutul proces pentru steagul maghiar. Întorcîndu-se a doua zi la Zagreb, la gară s'a adunat o mulțime mare de persoane, între cari mai multe dame și mulți preoți. La sosire studenții fură întîmpinați din partea publicului cu ovățiuni entuziaste, cu toate-că poliția se încerca să zădărnicească ori-ce demonstrațiune. Publicul adunat nu înceta de a striga „Jivio!“ și de a înbrăoșa pe studenți. Dela gară întreg publicul adunat cu studenții sosiți plecarea spre oraș înaintea casei lui Starcević și a deputatului Franc se făcuseră mari ovățiuni. În fine mulțimea voi să străbată pe piața Iellacici pentru de a face demonstrațiuni înaintea deputatului Tomasić. Acum însă poliția înarmată a intervenit cu toată energia și mai mulți dintre demonstrații fură deținuți.

Atentatul unui profesor. Un deosebit cas s'a petrecut mai zilele trecute la Agram. Docentul de limba germană al universității, Dr. Quiqueretz, din cauze delicate a fost suspendat din postul seu pentru o purtare a sa condamnabilă. Profesorul furios a mers la secretarul de secțiune, Krnsjavi, și impunându-i suspendarea i-a adresat cuvinte vătămătoare. La acestea secretarul i-a strigat servitorul și i-a demandat, ca pe docent să-l deie pe ușe afară. Auzind Quiqueretz acestea, iute a apucat călimarul de pe masa de scris și i-l a isbit de capul doi secretar, rîndu-l ușor. Quiqueretz a fost deținut imediat.

Reducerea serviciului în armata română. Marele stat-major al armatei române lucrează la un proiect de lege pentru reducerea serviciului militar dela trei ani la doi și jumătate. În formă, termenul de serviciu va fi tot de trei ani, dar' în fapt contingențele vor fi liberate în fiecare an la 1 Aprilie, în loc de 1 Octomvrie. Economia ce va rezulta în bugetul ministerului de războiu din aceste șese luni de diferență, se va întrebuința la instrucțiunea infanteriei teritoriale.

Stări culturale în Galiția. Pe când boierii polonezi din Galiția se aliază în Reichsrathul cisleithan cu Jidanii și ocolii lor întru exploatarea popoarelor, pe atunci propriul lor popor, atât polonez cât și rutean dă în cultură înapoi. Ziarul democrat „Nowy Reforma“, pe care-l primim în schimb, constată că în anul 1894 din 1,351.650 copii, care trebuiau după lege să cerceteze școli în Galiția, n'au mai 666.116 au corăspuns prescripțiilor legii și adaugă următoarea observare: „Dacă luăm drept basă, că numărul copiilor dela 1890 până la 1894 s'a înmulțit numai cu 60.000, atunci reiese, că din 1.410.000 copii obligați de lege a cerceta școală 744.000 n'au primit nici un fel de învățămînt. Nu e de mirare deci ce se petrece în Galiția și pe semne șlachității polonezi mențin poporul lor într'adins într'o astfel de stare înapoiată.“

O convenire socială jidano-patriotică, foarte aleasă, s'a întrunit Duminecă trecută, 19 Ianuarie, pe la amezii, în localul casei jidane din mahalaua Leopoldină dela Budapesta. Au fost de față căpeteniile, nebotezate și botezate ale Ovremii patriotice, așa cum le înșiră „Pester Lloyd“, anume: Wekerle, Gajári Ödön mai înainte Smule Magenshaft; Mandel Efraim, Lănczy Leo, Mezei Mór, Iellinek (tot jidan galițian); Luczenbacher și baronul Kochmeister; baronul Schossberger; groful Csáky Albin (cel jidănit cu totul); Szilágyi Dezső și încă mai multe sute de Kohn-ii, Neumanii, Guttmanii, Birnbauimii, Ohrenschmalz-ii etc. Și ce „zi istorică“ a adunat aceste odore ale dieței patriotice laolaltă. „Eppes e groiser Tag!“ Casina ovrească din mahalaua sus pomenită a atrînat pe pîrete icona ilustrului suu president, oveul botezat Dr. Max Falk. Gott, wie gossartig war das! Cele mai frumoase toasturi au ținut cei doi autori ai legilor religioase: Csáky și Szilágyi. Acesta nu o mai slăbia de a zice atât în toast, cât și în pomenire pe Veigelsberg dela „Pester Lloyd“: „Igen kedves barátom! Similis similis“. Foia sărbătoritului om de stat aduce despre convenirea socială jidano-patriotică o dare de seamă de o pagină și jumătate cu litere mici și îndesate. „Eljen a haz!“

Hymen. D-joara Ioana Cărpenean și dl Pompiu Bănda, anunță sărbarea nunii lor, care se va ține Duminecă în 14 Ian. n. 1896 în biserică gr-ort. din loc. Porcești, în Ianuarie 1896.

Rectificare. La „Foița“ noastră de ieri s'a omis, din neabăgare de seamă, la sfîrșitul actului prin, următorul pasagiu:

„Toinette: Nu am pe mine, care ar pute înd-piți acest lucru, afară de zaraful Tochineli, adoratorul meu. Ce-i drept, m'e va costa câteva vorbe frumoase, dar' —

Scena a XI-a.

Beline (în casă). Toinette. Angelica. Beline: Toinette!

Toinette: (cătră Angelica). Mă chiamă! Noapte bună. Încrede-te în mine“.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Madrid, 22 Ian. n. Generalul Weyler a plecat la Cuba. Regina a trimis o călduroasă telegramă de mulțumită generalului Martinez Campos. După știrile sosite din Cuba, Spanioli au câștigat învingeri în mai multe lupte.

Londra, 22 Ian. n. Din Pretoria se anunță, că prizonierii politici au fost puși pe picior liber pe lângă o cauciune de câte 2000 funți.

Roma, 22 Ianuarie n. După știrile sosite din Africa, Italiinii au raportat învingeri. În lupta dela 11 l. c. au picat 80 ofițeri din tabăra contrară.

Budapesta, 22 Ianuarie n. Contele Apponyi a prezentat în ședința de azi a Dietei proiectele sale, privitoare la libertatea alegerilor. Vorbirea de motivare a acestor proiecte în formă de propuneri e de importanță.

Atena, 22 Ianuarie n. Ziarul „Asty“ anunță, că s'au făcut demersuri pentru reînceperea relațiilor diplomatice dintre Grecia și România.

Bibliografie.

Cine ține să aibă un calendar frumos și util, să ceră „Calendarul revistei Lumea Ilustrată“. Acest calendar conține mai mulți articoli beletristici și humoristici și peste 100 ilustrațiuni și costă 1 leu în oraș și în provincie 1 leu 30 bani. Se află de vînzare la toate librăriile ca și la editorul Ig. Hertz, (hotel de France), București, ear' în Ardeal la „Institutul Tipografic“ Sibiu.

A apărut în editura librăriei Carol Müller Poesii de Ioan N. Roman; poetul gingaș și delicat, atât de căutat și atât de apreciat de toți cetitorii de gust și-a adunat toate frumoasele sale producțiuni într'un volum, care a apărut acum de curînd și căruia presa i-a făcut o călduroasă primire, justificată de valoarea operei literare a dlui Roman.

Volumul în elegantă ediție, cu 230 pagini, se vinde cu prețul de 1 leu (50 cr.)

„Raportul camerei de comerț și industrie“ din Brașov, despre situațiunea economică din circumscripția ei în anul 1894. Brașov, 1895.

A apărut în editura librăriei Carol Müller: „Un an de luptă“ de A. Vlașuț, 248 pagini, prețul 2 lei 50 bani. Biblioteca pentru toți Nr. 22 Havier de Maistre: „Călătoria împregiurul odăii mele“, una din operele cele mai fine și vestite ale literaturii franceze, ear' de Ioan Popovici-Bănățeanu a apărut „Din viața meseriașilor“. Novele admirabile ale unui talentat scriitor bănățean și unul din numerii cei mai frumoși și mai interesați ai „Bibliotecii pentru toți“.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 21 Ianuarie n. Grâu frumos hect. fl. 4.90 până 5.50; grâu mestecat hect. fl. 4.— până 4.60; seară hect. fl. 3.60 până 4.—; orz hect. 3.60 până 4.—; ovăș hect. fl. 2.— până 2.50; cucuruz hect. fl. 3.70 până 4.10; mălaiu hect. fl. 4.— până 4.50; cartofi hect. fl. 1.10 până 1.30; sîmîntă de căneapă hect. fl. 4.90 până 5.—; mazere hect. fl. 5.— până 6.—; linte hect. 7.50 până 8.—; fasole hect. fl. 5.— până 6.—; păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până —.—; făină nr. 0 100 chilo fl. 14.80; făină nr. 1 100 chilo fl. 13.40 făină nr. 3 100 chilo fl. 12.—; slămină 100 chilo fl. 54.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 58.— până 62.—; sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—; sîu de lumini 100 chilo fl. 28.— până 30.—; lumini turnate de sîu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; sâpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 2.80 până 3.10; căneapă 100 chilo fl. 34.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirit p. 100 L. fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 36 până 60 cr.; carne de porc chilo 48 până 52 cr.; carnea de oaie chilo 28 până 32 cr.; ouă 10 cu 33 până 36 cr.

Calendarul zilei.

23 Ianuarie n. 1896.

Julian: Cuv. P. Teodosie.

Gregorian: Log. Marici.

Soarele: răsare 8.07 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Ianuarie n. 8 ore dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura, Maximul și minimul de temperatură, Direcția și vîntul.

78.0 +2.0 -16.6 -6.4-15.6 NV

Din țeară 22 Ianuarie n. 7 ore dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura, Vîntul.

Budapesta 760 +11.9 N 8; Sătmăar 760 +16.2 SO 2; Cluj 753 +17.0 V 2; Orșova — — — —; Arad 74 +9.5 — —; Pancioara 741 +13.0 V 2

Sosiți în Sibiu.

În 22 Ianuarie n. 1896.

Hotel „Meltzer“. N. Demian din Făgărăș. A. Schwarz.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Georgescu, profesor din București. Dr. B. Nedek, avocat din Făgărăș. Lazăr, proprietar și Mayer, econom din Sănmiclăuș. Weiss, notar din Homorod. Klein din Viena și Fisch din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurh-r-r“. Ivan, protopop din Alba-Iulia. Laszlo și Puskás, căpitanii din Cluj. Schrödllein, I. Kasper, M. Sander și I. Neg us din Viena, Hugo Schmeiler și O. Kablebo din Budapesta, toți voiajgiori.

Teatra orașenesc în Sibiu.

Joi, 23 Ianuarie n. 1896:

„A s c h e n b r ö d e l“.

Comedie în 5 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Ian. n. 1896.

Table with multiple columns: Sămînte, Căminale, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Bănățenesc nou, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieții din Sibiu.

Din 22 Ianuarie n. 1896.

Table with 2 columns: Hărție-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești, Galbeni.

Bursa din Budapesta.

Din 20 Ianuarie n. 1896.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, Impurmutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena.

Din 20 Ianuarie n. 1896.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, Impurmutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Din 8 Ian. v. — 4 ore p. m., Cassa, Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, etc.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balțeg. Proprietar: Pentru T. L. Albinu sub secuestru: Iosif Marschall.

Nr. 590/1896.
vice-comite.

[4 7] 1-2

Publicare de licitație.

Spre asigurarea furnisării petrișului de lipsă în anii 1896, 1897 și 1898 pentru toate drumurile publice municipale de pe teritoriul acestui comitat se deschide pe baza deciziei comitetului administrativ al comitatului Nr. 523 din anul 1895 pertractare concursuală cu oferte închise scrise, care se va ține în **24 Februarie 1896 la 10 ore a. m.** la vice-comitele comitatului Sibiu.

Se provoacă toți aceia, cari doresc a întreprinde această liferatie, a-și substerne ofertele la vice-comitele comitatului cel mult până la ora amintită a zilei deștept pentru pertractare. Ofertele intrate mai târziu, precum și telegrame intrate ori și-când, nu se vor lua în considerare.

Ofertele timbrate conform normelor sunt a se trimite sau prezenta în cuverte sigilate. Ofertele sunt de a se compune după formularul și conspectul de împărțire, cari ambele se pot vedea la oficiul r. u. de construire de aici.

La ofertă trebuie alăturată cuitanța despre depunerea vadiului la cassa comitatensă.

Vadiul trebuie să facă cel puțin 5% a sumelor prețurilor, care le promite oferentul după cuantitatea de petriș, pusă în conspectul de împărțire, care conspect servește de basă la pertractare.

Bani gata sau obligațiuni nu se primesc cu ofertul.

Conspectul de orientare despre împărțirea petrișului de furnisat, contractul de furnisare și condițiunile speciale se pot ceti la oficiul r. u. de construire din loc (cassa comitatensă odaia Nr. 39) în orele de oficiu ordinare.

Sibiu, în 15 Ianuarie 1896.

Reissenberger m. p.,
vice comite.**Ori-ce tusă**

precum și toate boalele catarale în organele de respirație, în laringe și plămâni, asemenea și greutatea de respirație, piept îngust, astma, tusa magerască și convulsivă, flegma, răgușeala, zgărietura în gât — începutul de tuberculoasă se înlătură mai bine și mai repede prin mijlocul de mulți ani probat, gătit după rețetă medicală și recomandat de către medici, așa numit: Ceaiul St. George a pachet 50 cr. și cu paful de catar St. George a cutie 50 cr. împreună cu instrucția medicală amănunțită. Mai puțin decât două pachete nu se aplică.

Succesul e după vre-o câteva zile deja evident.

La expediții prin poștă cu 20 cr. mai mult pentru embalajiu și buletin postal. Avansarea sumei prin mandat postal este dorită. Toate comandașle sunt a se adresa de-adreptul la

St. Georgs-Apotheke,
Viena, V. 1/2 Wimmergasse 33.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

TINEREA VITELOR

de
Suzana Brode,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară.** Dl. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare populară** a legii amintite. În această **explicare** se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășesc economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre**LEGEA VETERINARĂ**și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

În Tipo-Litografia națională din Tîrgu-Jiu (România) **N. D. Miloșescu** se primesc

doi elevi

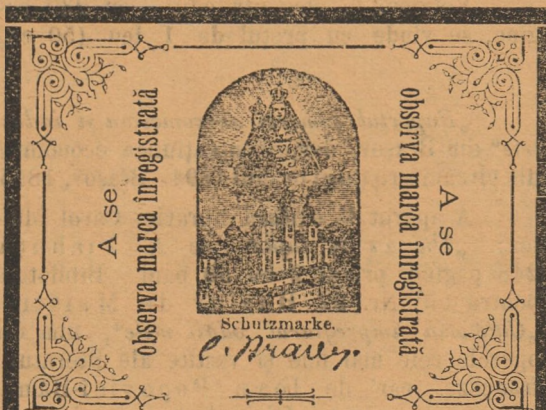
cari vor fi absolvați 4 clase primare și vor dovedi o purtare morală deplină corectă.

Stagiul de elev a fi pe timp de trei ani, și elevii vor primi **mâncare și îmbrăcăminte.**

Pentru Lito-Tipografia N. D. Miloșescu

T. Simțion,

dir. tehnic. [310] 3-3

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amirros greu, blesare, rigideala acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegma, galbinare, greață și vomare, carcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburile de ficat și hămoroidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marca și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al caror embalage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea”.

Această fașie e prevăzută și cu iscalitura mea. [3160] 9-35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia **K. Müller**, farmacia **I. C. Molnar**, farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighișoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia **I. H. Weber**; Mercurea: farmacia **Alb. Zink**; Cohalm: fam. erez. **S. Nagelschmidt**, **E. Wolf**; Sebeșul-sasesc: farm. **I. C. Reinhardt**.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ

compus de
celi 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILEde
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,

ASES. CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic T. L. Albin în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

Langen & Wolf,Fabrică de motore cu gaz, Viena, X., Laxenburgerstrasse nr. 53.
recomandă**Noul Motor de Otto**în ordine culcat și stătător
special pentru**Petroleu și Benzin**

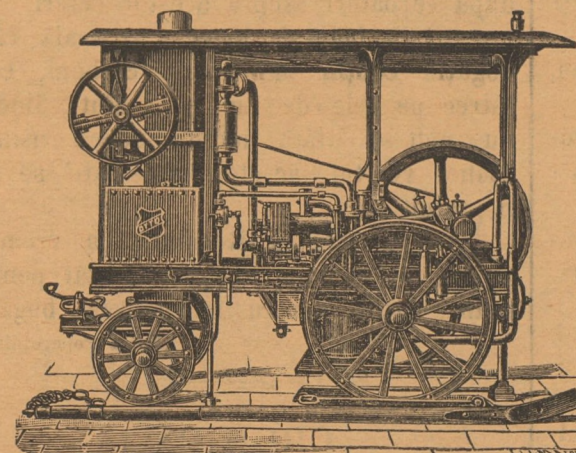
cea mai simplă și ieftină putere de minat pentru toți posesorii de mori.

Cea mai mare reușită a timpului modern este:

noul locomobilă de Benzin

specială pentru economia câmpului.

S'a distins în Iglau 1895 cu cel mai mare premiu de stat pe lângă diplomă.

Aceasta nu pretinde așteptare, e totdeauna gata de minat, de o construcție simplă și solidă.

Ori-ce primejdie de explozie este exclusă. [3442] 8-12

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în cari se lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din *misturea rea și din obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea mațelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbinarea, dureri de cap* nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului” a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena*, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.10, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuintare este prevăzută cu iscalitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscalitură cu scrisoarea roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsăm să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi carăți 15 suluri din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voaia lui D-zeu a fost că m'ia venit în mâni pilulele D-V., ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.

Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pățimit 5 ani de catar cronic de

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alife americană în contra podagrai, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrae și reumatice: ea dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esența de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original à 2 s. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarfelor, rețușelei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț. 1 litru Elisir Kola sau vin s. 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr. Elisir Kola imperial în butelii de câte 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam de guse remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin poștă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comanda mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului” Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandașle se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale sunt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asignațiune poartă numele **I. Pserhofer** și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în speșeria **I. v. Török, Budapesta, Königsgasse 12.**

[3104] 10-12